

AZ ÚJ KARI KISZ-VEZETŐSÉG

Titkár: Deák Ágnes

Vezetőségi tagok: Bagi Ibolya, Ujfaluczky Judit, Nyul Edit, Vörös Ágnes, Kalmár Melinda, Horváth Zsuzsa, Juhász Erzsébet, Tombor Ildikó, Szolnoki Zsuzsa, Varga Magdolna, Békés Csaba, Hohl Zsuzsa

Küldöttek az egyetemi küldöttgyűlésre: Galgóczyne Barát Erzsébet, Czupi Gyula, Horváth Zsuzsa, Deák Ágnes, Békés Csaba, Kalmár Melinda, Parkas Tünde, Tombor Ildikó, Hohl Zsuzsa, Gémes Ildikó, Szolnoki Zsuzsa, Varga Magdolna, Nyul Edit, Keresztes József, Kovács Katalin, Szijj Ferenc, Juhász Erzsébet, Hévízi Ottó, Engi Katalin, Etl Erzsébet, Vörös Ágnes, Hesz Mariann, Forinyák Éva, Medve Andrea, Nagy Ilona

+++

TÁVOLSÁGOK

Baszélgetés közvetlen a kari KISZ küldöttgyűlése után néhány elsőéves /tisztalékü/ résztvevővel. Szereplői: saját kérésükre monogrammal szereplő S.Zs.; S.A.; P.A.; X -- más közbeszólók. Történik a küldöttgyűlés utáni első napon az új oktatási épület büféjében egy kávé, egy csokikóla és egy szőlőmárka elfogyasztása mellett, nem kis gondok és fáradság közepette.

Az érdekelne engem, és gondolom másokat is, mit érezhet magáénak egy első mindabból, ami tegnap történt.

S.Zs., S.A.: Semmit.

Ez úgy tűnik, nem sok, de vajon miért?

S.A.: Tul messzi van tőlünk.

Ez mit jelent?

P.A.: A szkepszist, a bizalmatlanságot vagy a lemondást, szóval ezt jelentí.

S.Zs.: Gondolod, hogy ha eddig nem lehetett belévínni az embereket a nagy dolgokba, ezután lehet? En nem hiszem. Távol vannak már az ilyen dolgoktól, nagyon távol...

Mik azok a nagy dolgok?

S.A.: A tegnapi nap szerintem nagy dolog volt. Sokáig beszélgettünk utána később is, ma is. Az egyik csoporttársam szerint kb. két-háromnapos pezsgés lesz, aztán visszaszökken minden a megszokott kerékvágásba.

P.A.: Így volt ez minden forradalommal. Egy nagy kilengés, aztán vissza az egész.

/A következőkben a nagy forradalmakról esik szó -- Párizs, Negyvennyolc, Tizenhét stb. A körutazás befejeztével, a megérkezés után:/

S.A.: Nekem csak az a kérdés, mi lesz a többiekkel, mert ez sem érdekelt mindenkit. Még ha nagy dolog is volt.

Szerinted róluk nem volt szó?

S.A.: Szerintem a dolog csak azokat vonzza magához közelebb, akik eddig is aktívak voltak. Ezután is így lesz?!

De akkor mi a megoldás?

S.Zs.: Nincs megoldás.

P.A.: Szerintem a KISZ olyan mint az MHSZ, nem merjük feloszlatni. Nézd meg a bolgárokat, ők feloszlatták, legalább nem kell miatta szégyenkezniük.

/A továbbiakban rövid kitérő a futballra, a bolgárokra, a lengyelekre -- ugyancsak e témakörnél maradva --, majd az egyéb szocialista országbeli sportviszonyokra. A körkapcsolás után:/

P.A.: Én szeretem a jó bulikat, meg a balhét. Az a baj, hogy nincsenek már se jó bulik, se jó balhék. Ettől kényelmesek az emberek.

Nekem a tegnapi buli /vagy balhé?/ eléggé tetszett.

P.A.: Ez viszonylag tényleg jó volt.

Miért viszonylag?

P.A.: Mert a végén nem sült ki belőle semmi. Szavaztunk, és kész. Mint régen.

S.A.: Én nem értem ezt az egészet, hogyan van és miért, de érzem, hogy marha jó. Azt hiszem, tetszik is. Jobb mint az eddigiék, ez biztos, de

Mi volt az ami távol volt az igazítól?

S.A.: Hát emlékezz vissza. Felolvastuk, elmondtuk azokat a dolgokat, amiből ki lehetne indulni. Erre feláll egy funkciós, és mindennek elveszi az élet, szinte letompítja az egészet, mintha itt semmi nagy dologról szó se volna, mindenről tud mindenki, de semmit nem lehet csinálni, sajnos ez van, csókolom. Hát persze, hisz miért is érdekelné őt az, ami minket foglalkoztat. Ő megkapja a fizetését, elvégzi érte a hivatali teendőket, amelyek közé az is beletartozik, hogy leszereljen minket. Neki ez hivatal, nekünk viszont az életünk, a mindennapjaink, a problémáink. Ez a kettő borzasztó messzi van egymástól. Nem is csoda, hogy különbözünk. Persze, ha engem tennének a helyére, lehet, hogy én is ugyanezt tenném, mert szerintem ott csak így lehet. Ha másként is lehetne, akkor nem így állnánk.

Tehát nem az egyén, hanem a szervezet a bűnös. Ezt már Kafka is leírta.

Még mindig ilyen közel járnánk hozzá?

P.A.: Le vannak terhelve az emberek, ha meg lusták is. Bár lehet, hogy az egyik oldalon azért lusták, mert a másik oldalon nagyon leterheltek... /Rövid kalandozás a leterheltség és a lustaság tájain: melósok, diákok, nagyfejek, értelmiségiek háza táján/

S.A.: Hát persze. Már a középiskolában sem szólt a kutya sem. Ha volt gyűlés, volt, ha nem volt, nem volt, a jelentés a KISZ-munkáról mindig egyformán jó volt.

Végül is ki dönti azt el, mi a jó?

S.A.: Hát ez az, mert nem is csoda, ha az emberek olyanok, amilyenek. Már az is nagy dolog szerintem, ha az embernek kinyílik a szeme, és rájön arra, mi a baj körülötte. Mert nincs "jó", amihez a rosszat viszonyítani tudnánk. Minden egyforma. Miért kell egyformának lenni minden fiatalnak a KISZ-ben, amikor ugyanis annyira különbözünk egymástól.

Talán egymáshoz kellene viszonyítani magunkat.

S.A.: De amikora annyira távol vagyunk egymástól. Hát attól még nem lesz egység, hogy mindenkire egyforma ruhát huznak.

S.ZS.: Az ember nem lát ki a szervezetből.

Saját orránál tovább?

S.ZS.: De kinék jó ez?

P.A.: Akik hagyják, hogy így legyen, azoknak biztosan.

S.ZS.: Akiknek igya kényelmesebb.

És kik azok?

X.: Megegyeztünk, hogy neveket nem írunk, csak kezdőbetűket.

Annak nincs sok értelme: ABCD...

/Röpke barangolás a nevek világában/

P.A.: Vita kellene, sok jó és értelmes vita. Előbb magunk közt, aztán velük.

S.A.: Ez igaz. Mi az "alapban" már napokkal előtte vitáztunk. El is jöttek elég sokan a kari gyűlésre, a rem küldöttek is. Máshonnan a küldöttek sem, ahol füttyültek rá, előtte is, utána is.

Szerintetek volt vagy van valami eredménye az egésznek?

X.: Semmi.

P.A.: Persze, megszavaztuk az új vezetőséget. Hogy ez mire jó? Így mindent és mindenkit meg lehet szavaztatni.

S.ZS.: Amíg nincs értelmes dolog, amire szavazni kell, addig a szavazás is értelmetlen.

S.A.: Én is kíváncsi vagyok nagyon az eredményre. Szerintem még egy nagy vita kellene, ahol tisztáznánk nyugodtan mindent, nem siettetnének, mindenki szóhoz juthatna, és ahol megegyezhetnénk abban is, mit akarunk, abban is, hogyan érzük ezt el. Mert vez így kevés volt. Megkavarta a vizet, de félek, hogy mindez hamar leülepedik.

X.: Az emberek félnek vagy közömbösek.

S.A.: Hát most én is félek. Nagyon messzi vagyunk még a céltől, azt hiszem...

+

Az órakezdés sürgős közeledte miatt a társalgás félbeszakad. A diszes társaság szétrebben, ki-ki a maga "fészke" felé, amely most van kihülő- vagy éppen melegedőfélben.

/Készítette: Molnár Imre/